

Перелік завдань на практичне заняття

1. Поясніть сенс висловлювань:

1. Немає більшого щастя, ніж з живою і душевною довірою поділитися зі своїми друзями всім тим, що поступово стає мені зрозумілим стосовно предмета, дорогих нашому серцю! Найпрекрасніша філософія, найреальніша і безпосередня виникає у спілкуванні. Вона йде від серця і до серця.

(К. Зольгер)

2. Окрема людина, як щось ВІДОКРЕМЛЕНЕ, не становить людської сутності в собі... Людська СУТНІСТЬ наявна лише у спілкуванні в ЄДНОСТІ ЛЮДИНИ З ЛЮДИНОЮ, в єдності, що спирається лише на РЕАЛЬНІСТЬ ВІДМІННОСТІ між Я і ТИ... Людина ДЛЯ СЕБЕ є людиною у звичайному сенсі: людина у спілкуванні з ЛЮДИНОЮ, ЄДНІСТЬ Я і ТИ є БОГ.

(Л. Фейербах).

3. У взаємовідносинах суб'єктів немає жодних принципових привілеїв у власного «Я». Тому відносини між різноманітними власними «Я» зворотні. Теоретично не існує жодного привілею для цього «Я». Моє ставлення до іншого передбачає і ставлення іншого до мене: «Я» такий же інший для того, кого я спочатку виокремив до іншого, і він такий же «Я» (висхідна точка системи координат), як «Я».

(С. Рубінштейн)

4. Усі усіх не люблять. Це біда.

Це чорний дим невидимого пекла.

(Л. Костенко)

5. Те, що принижує, - пронизує.

Душа образ не забува.

(Л. Костенко)

6. Люди, будьте людяними, це ваш перший обов'язок: будьте такими для всіх станів, для буд-якого віку, для всього, що не чуже людині. Яка мудрість може бути для вас поза людяністю? Любіть дітей; заохочуйте їх ігри, забави, їх добрий

інстинкт. Батьки!... Робіть так, щоб діти насолоджувалися задоволенням від свого життя.

(Ж.-Ж. Руссо)

7. Якщо діти і не є ідеалом моральної досконалості, то тим не менше, неможливо не погодитися, що вони набагато моральніші від дорослих. Вони не говорять неправди (доки їх не доведуть страхом), вони соромляться всього нечемного, вони зберігають в собі святі почуття любові до людей, вільної від будь-яких життєвих упереджень. Вони зближаються із однолітком, не розпитуючи, багатий він чи рівний за станом; у них помітний навіть нахил зближатися із ображеним долею... Їх почуття завжди виявляється ділом, а не залишаються на язиці, як у дорослих... Так, ми повинні вчитися, дивлячись на дітей, повинні самі переродитися, СТАТИ ДІТЬМИ, щоб досягнути розуміння справжнього добра і правди.

(М. Добролюбов)

8. Якби дітей доручали вчителям красномовства і розсудливості, а не лише мови; якби розвивали в них не одну лише пам'ять, але й бадьорість духа, а також природні здібності; якби замість того, щоб притупляти їх розум, намагались надати розмах високим пориванням душі, яких здобутків могли би ми очікувати від натур з хорошими задатками!

(Вовенарг)

9. ... Потреба в людині народжується з бажанням знайти для себе в іншій людині джерело радості, віддаючи щось своє.

(В. Сухомлинський)

10. Правильність дій не може бути залежною від блага його наслідків... Правильним для мене є та дія, яка виражає мій обов'язок.

(Е. Керріт)

II. Тематика дослідницьких праць

1. Зміст і основні елементи моральної культури педагога.
2. Місце моральної свідомості в системі моральної культури вченого.
3. Особливості функціонування моралі в освітньому середовищі.

4. Виховний зміст морального вчення Аристотеля.
5. Сутність і зміст категоричного імперативу І. Канта.
6. Етичні погляди Г. Сковороди.
7. Етичні погляди у творчості Т. Шевченка.
8. Раціоналізм етичних поглядів І. Франка.
9. Сутність і зміст морального ідеалізму.
10. Критерії ефективності етики академічної доброчесності у науково-педагогічній діяльності педагога.